

РАДІОЕЛЕКТРОННИЙ УРАЖАЮЧИЙ УДАР – ПЕРСПЕКТИВНА ФОРМА ЗАСТОСУВАННЯ ЗБРОЇ

Радіоелектронний уражаючий удар (РЕУУ) розглядається як перспективна форма застосування зброї. Під цим поняттям розуміється нанесення по противнику комбінованих електромагнітно-імпульсних (ЕМІ) та вогневих ударів з метою виведення з ладу радіоелектронних засобів противника. Такі удари характеризуються потужними короткочасними діями за окремим напрямком або по одному об'єкту шляхом застосування потужних електромагнітних імпульсів електромагнітно-імпульсної зброї (ЕМІЗ) та одночасними вогневими ударами, які призводять як до тимчасового виведення з ладу елементів системи управління військами та зброєю так і до їх функціонального ураження. У сучасних умовах розвитку засобів ЕМІЗ нанесення таких ударів можливо одним і тим же боеприпасом, який містить у собі як бойову частину, так і джерело потужного ЕМІ випромінювання.

Характерними рисами зброї, яка використовується при РЕУУ є: швидкість досягання цілей; універсальність; низька вартість ЕМІЗ, що дозволяє мати конструкторську документацію і виробляти цю зброю різним країнам; дія ЕМІЗ може призводити як до тимчасового виведення з ладу елементів системи керування противника, так і до її повного функціонального ураження.

У більшості випадків РЕУУ здійснюється безпосередньо перед початком бойових дій, але не виключається можливість його нанесення і під час їх ведення. Досвід воєнних конфліктів останніх десятиріч свідчить про те, що на передній план у початковій фазі ведення бойових дій виходить авіація, яка наносить повітряні удари високоточною зброєю, що має в своєму складі радіоелектронне обладнання (РЕО), тому РЕУУ повинні стати основою протиповітряних операцій на майбутнє. Ці удари повинні наноситися по аеродромах з метою виведення з ладу систем комунікації, контролю за повітряною обстановкою, радіонавігації та бортової електроніки. Сьогодні вартість РЕО сучасного літака дуже велика, кількість запасного РЕО на аеродромах обмежена, тому РЕУУ роблять літаки непридатними до експлуатації протягом значного часу. Також РЕУУ унеможливають роботу ЗРК, РЛС, які працюють в активному режимі, а також роботу апаратури надводних човнів.

Особливістю застосування РЕУУ є складність точно спрогнозувати його ефективність. РЛС або РЕЗ можуть випромінювати сигнали навіть тоді, коли їх приймачі виведені з ладу або противник може вимикати передавачі у разі загрози РЕУУ. Відсутність випромінювання ще не означає, що РЕУУ проведено ефективно, тобто зараз неможливо отримати інформацію про ступінь ефективності його нанесення. За неефективних РЕУУ ударні літаки, які виконують завдання по вогневому знищенню цілей після РЕУУ, можуть понести значні втрати, що призведе до невиконання поставлених завдань. Тому актуальним напрямком подальших досліджень є відпрацювання методичного підходу до прийняття рішень на проведення заходів після РЕУУ.

Науковий керівник – Г.М. Потапов, к.військ.н., с.н.с.